

Psalm 137 vers 1-5

1. Wij za - ten neer, wij ween - den langs de zo - men
 2. De vij - and dorst, bij al - den ons leed, ons ter - gen,
 3. Je - ru - za - lem, dat, zo ik u ver - ge - te,
 4. Ge - denk, o HEER', ge - denk aan d' E - do - mie - ten,
 5. O - Ba - by - lon, wij zien eer - lang u straf - fen;

1. Van Ba - by - lons wijd - uit - ge - brei - de stro - men;
 2. 't Ge - van - gen volk, in zij - ne jamm' - ren, ver - gen,
 3. Mijn rech - ter - hand niet van zich - zel - ve we - te;
 4. Aan Sa - lems dag, toen wij ons land ver - lie - ten;
 5. Ge - luk - kig hij die u zal loon ver - schaf - fen,

1. Elk stort - te daar zijn bitt' - re jam - mer - klacht,
 2. Dat elk - te zijn hart, schoon o - ver - stelpt, be - dwong,
 3. Dat mij - ne tong aan mijn ge - he - melt' - kleev',
 4. Dien bitt' - ren dag, zo al vol van grie - vend leed;
 5. Die u ver - gelt al wat g' ons hebt mis - daan.

1. Als hij met smart* aan 't hei - lig Si - on dacht;
 2. En een ge - zang* uit Si - ons ons lied' - ren zong;
 3. In dien ik u niet die steeds mijn ach - ting geev',
 4. Ge - denk aan hen, die die zo ont - aard - en wreed
 5. Ge - luk - kig hij die die u ter - neer zal slaan,

1. Elk, wars van vreugd en vro - lij - ke ge - zan - gen,
 2. Hoe zou, zeid' elk, ons, die in ram - pen zwoe - gen,
 3. Zo ramp of leed, mijn hart van Si - on scheu - re,
 4. Nog zei - den, toen z' ons za - gen o - ver - val - len:
 5. Uw kin - der - kens zal grij - pen, o gij trot - sen,

1. Liet daar zijn harp aan somb' - re wil - gen han - gen.
 2. In 't vreemd ge - west een lied des HEE - REN voe - gen?
 3. En ik Gods stad mijn hoog - ste vreugd niet keu - re.
 4. "Ont - bloot, ont - bloot ten grond - slag toe hun wal - len."
 5. En wre - de - lijk ver - plett' - ren aan de rot - sen.